

VASIL DEDE

BIBLIOTEKA
SHTETIT

854-1

852

Lule mbi burime

POEZI

8JA-1
832

VASIL DEDE

LULE MBI BURIME

poezi

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Tirazhi 1500 kopje.

Format 70 x 100/32

Stash: 2204-72

KOMBINATI POLIGRAFIK — Shtypshkronja e Re

Tiranë, 1976

P Ë R V E T E N

Bir bujku jam dhe e kam për nder
që, kur erdha në jetë, u rrita me fshatarë;
nëna në samar të pelës më përkundi,
me vete më merrte në kopsht, në arë.

Në një fshat malor linda unë,
ku pranverat me fshatarët prita;
sa herë dhentë zbrita në lumë
dhe arat me misër prashita.

Sa herë korra atë që vetë mbolla
e hodha në brazda grurë të ri...
Nëse flokët i kam ngjyrë gruri
do të thotë se jam rritur mes tij.

Fytyra ime nën dellin e korrikut larë,
erë toke duart më mbajnë vërtet;
që kur linda njëzet vjet më parë
dashurova tokën që të bën poet.

Dashurova fshatin, njerëzit, jetën,
dashurova krojet, barin, çdo gur
se pa to, o njerëz, t'ju them të drejtën,
një bujk i mirë s'do bëhesha kurrë.

LIRIKA E NËNËS

Në fshatin e largët me njëzet shtëpi,
që të parët e quajtën Postenan,
rron nëna ime Agathi
që gjashtëdhjet' vjet mbi supe mban.

Më përcolli flokëthinjura në institut
buzë një mëngjesi të bukur, të bardhë,
dhe dorën e butë më hodhi në sup
«Udhë të mbarë, bir; hap sytë, djalë!»

Dhe duart ç'm'i ngriti nga larg
asaj here jo si çdo ditë;
në sytë e saj më i bukuri varg,
në sytë e saj më e ngrohta lirikë.

Këto nënat tona ç'i djeg malli
ndaj emrat tanë zënë shpesh
dhe thonë të lumtura: «Përcolla djalin!»
si nëna ime këtë mëngjes.

Dhe duart ç'm'i ngriti nga larg
asaj here jo si çdo ditë;
në sytë e saj më i bukuri varg,
në zemrën time dhe kjo lirikë...

GURË DHE THËLLËZA

Në këta gurë rriten thëllëza,
i keni parë si fërfëllojnë mbi burime
e rrahin krahët në male, në rrëza
në mbrëmje të vona dhe agime?

I keni parë ju thëllëzat, vallë,
kur grumbuj-grumbuj mbi gurë rrinë
dhe këngë lënë në fijet e barit,
dhe gjer në fshat kur duan vijnë?

I keni parë ju thëllëzat tona
kur zbresin në verë mes arave
dhe rrinë në mbrëmjet e vona
buzë këngës e qeshjes së vajzave?

O, i keni parë thëllëzat, patjetër,
kur krahët nderin në agim...
Kush tha se gurët tanë fytyrëegër
s'e njohin vallë bukurinë?!

LIRIKË

Këtu gruri ndrit si balli i shoqeve
dhe si shi i artë thasëve shket,
kallinjtë këputen nga pesha e kokrrave
ndërsa mbrëmja pëshpërit e flet.

Kombajnere, mos e ndiz fenerin,
natën e kaltër s'e shikon si qesh;
s'e shikon ti grurin kur ul belin
sikur po të flet diçka në vesh?

S'e dëgjon, s'e dëgjon ti këngën
kur nga gjoksi i fushës rrjedh kaq qetë
dhe vë buzët te kallinjtë e rëndë,
dhe me grurin puthet lehtë e lehtë?...

KU ISHE MBRËMË TI?

*Bariut Sofo që nuk fjeti gjithë
natën për të shpëtuar shelegun e
kooperativës.*

E hedh ngadalë rreth zverkut
e vrapin e ndal te stani;
këmba e thyer e shelegut
varet si kërrabë çobani

Dhe gjumi qepallat s'ia mbyll,
mbi gunë atë natë s'u shtri;
dhe era kuis tej në pyll,
shelegu rënkon si fëmi.

Bukën nga torba s'e nxjerr,
e shoqja e pret në shtëpi;
gunën shelegut ia hedh,
shelegu rënkon si fëmi.